

2. അബൂബസീർ (റ) സംഭവം

കരാർ ലംഘനവും വഞ്ചനയും നമ്മുടെ വിശ്വാസ സംഹിതക്കനുയോജ്യമല്ല. താങ്കൾക്കും താങ്കളോടൊപ്പമുള്ള മർദ്ദിത ജനങ്ങൾക്കും തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഒരു വഴി തുറന്നുതരും. അതിനാൽ താങ്കൾ മക്കയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു പോകുക. അബൂ ബസീർ ചോദിച്ചു: തിരുദ്ദുതരെ, എന്റെ ദീനിയൻ പേരിൽ എന്നെ മർദ്ദിക്കുവാൻ അങ്ങനെ അവർക്കേൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയാണോ? തിരുമേനി തന്റെ വാക്കുകൾ ആവർത്തിച്ചതേയുള്ളൂ. മക്കയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു പോകുകയല്ലാതെ അബൂ ബസീറിന് ഗതിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അങ്ങനെ ദുതൻമാരോടൊത്ത് അദ്ദേഹം മക്കയിലേക്ക് തിരിച്ചു. ദുൽഹുലൈഫ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അബൂ ബസീർ ദുതൻമാരിലൊരാളിൽ നിന്ന് തന്ത്രത്തിൽ വാൾ കൈക്കലാക്കി അയാളെ വധിച്ചു. ഇതുകണ്ട് മറേറ ദുതൻ ഓടി മദീനയിലെത്തി തിരുമേനിയോട് വിവരം പറഞ്ഞു. തൊട്ടുപിന്നാലെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച വാളുമായി അബൂ ബസീറും തിരുസന്നിധിയിലെത്തി. പ്രവാചകനോടായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദുതരെ, അങ്ങ് കരാർ പാലിച്ചു. അങ്ങനെ തിരിച്ചയച്ചുവല്ലോ. പക്ഷെ, ഞാൻ സ്വയം രക്ഷപ്പെടുകയായിരുന്നു. അബൂബസീറിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ മതിപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ച തിരുമേനി മറേറവിടെയെങ്കിലും പോയി താമസിച്ചുകൊള്ളാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ശാമിലേക്കുള്ള ഖുറൈശികളുടെ യാത്രാപഥത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഇൗസ് എന്ന തീരദേശത്ത് അബൂ ബസീർ താവളമടിച്ചു. ഖുറൈശികൾ മക്കയിൽ തടഞ്ഞു വെച്ചിരുന്ന മുസ്ലീങ്ങൾ അബൂബസീറിന്റെ കഥയറിഞ്ഞു. അതോടെ എഴുപതോളം മുസ്ലീങ്ങൾ മക്കയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട് അബൂ ബസീറിന്റെ താവളത്തിലെത്തി. സുഹൈലിന്റെ മകൻ അബൂ ജൻദലും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അവരൊന്നിച്ച് അതുവഴി കടന്നുപോയ ഖുറൈശി വ്യാപാര സംഘങ്ങളെ ആക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതോടെ മുസ്ലീങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നതിൽ നിർബന്ധം പിടിച്ചത് തങ്ങൾക്ക് തന്നെ ദോഷമായി ഭവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. കരാറിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുവാൻ ഖുറൈശികൾ നിർബന്ധിതരായി. അവർ നബിയെ സമീപിച്ചു. മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലെത്തുന്ന മുസ്ലീങ്ങളെ മക്കയിലേക്കു തിരിച്ചയക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചു. തുടർന്ന് തിരുമേനി മക്കയിലുണ്ടായിരുന്ന മുസ്ലീങ്ങളെ മുഴുവൻ മദീനയിലേക്ക് വരുത്തി. അങ്ങനെ മുസ്ലീങ്ങളെ വിഷമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ധിയിലെ ആ വ്യവസ്ഥ ദുർബ്ബലമായി.

കഥകൾ വെറും വായിച്ചു രസിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണെന്നു ധരിച്ചുവശായിപ്പോയവർക്ക് ഇതിലും പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ഗുണപാഠവും കിട്ടില്ല.

താങ്കൾ ഇവരുടെ കയ്യിൽ എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയാണോ എന്നു പ്രവാചകനോട് ചോദിക്കുന്ന അബൂബസീറിനോട് കരാർ ലംഘനവും വഞ്ചനയും നമ്മുടെ വിശ്വാസ സംഹിതക്കനുയോജ്യമല്ലെന്ന് പറയുകയും മടങ്ങിപ്പോകാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയാണ് പ്രവാചകൻ (സ).

- ഇതിനർത്ഥം ഖുറൈഷികളുമായുള്ള കരാർ എല്ലാവരും പാലിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നാണ്.

അങ്ങനെ തിരിച്ചു പോയ അബൂബസീർ (റ) കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടിലൊരാളെ തന്ത്രപൂർവ്വം കൊന്നിട്ട് വീണ്ടും നബി (സ) യിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലുന്നു. എന്നാൽ ആ സഹാബിയെ ശാസിക്കാനോ കൊന്നതിന് ഫിദ്യ കൊടുത്ത് പ്രതിവിധി നടത്താനോ പ്രവാചകൻ സന്നദ്ധമാകാതെ പകരം സഹാബിയെ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

- ഇതിനർത്ഥം പ്രവാചകൻ രാഷ്ട്രവും ഇമാമിന്റെ നേതൃത്വവും ഇല്ലാതെ (ഫലത്തിൽ മക്കാ കാലഘട്ടത്തിൽ) അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും കൊലനടത്തുകയും ചെയ്ത അബൂ ബസീറിനെ സ്വന്തക്കാരനെന്ന പരിഗണനകൊടുത്ത് സംരക്ഷിച്ചുവെന്നല്ലല്ലോ? അങ്ങനെ സാധാരണ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ധരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. കാലഘട്ട പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് കഴിയാതിരിക്കുകയുമില്ല.

വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ കരാർ പാലിക്കാൻ മക്കയിലേക്ക് പറഞ്ഞുവിടികയല്ല പ്രവാചകൻ ചെയ്തത്. പകരം മറേറവിടെയെങ്കിലും പോയി ജീവിച്ചുകൊള്ളാനാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

- മുസ്ലീങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നിലനിർത്താൻ ആവശ്യമായ അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയെന്നതാണ് പ്രവാചകൻ ചെയ്തത്. പ്രവാചകൻ മക്കാമുഷ്റിക്കുകളോട് ക്ഷമാപണം നടത്തിയില്ല. അബൂബസീർ കാണിച്ച ചെയ്തിനെ വിമർശിക്കുകയോ അപലപിക്കുകയോ മക്കാമുഷ്റിക്കുകൾക്ക് മുസ്ലീങ്ങളെ വീണ്ടും ചൂഷണം ചെയ്യാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയോ അല്ല ചെയ്തത്.
- ഇത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ കരാറിനേക്കാൾ ഉപരിയായി പീഡിതരായ മുസ്ലീങ്ങളുടെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കുകയെന്ന ബൃഹത്തായ മനുഷ്യാവകാശസംരക്ഷണത്തിനാണ് പ്രവാചകൻ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തത്. അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കിയല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകൻ കരാർലംഘകനാണെന്ന് ഈ അവസരവാദികളെപ്പോലെയുള്ളവർക്ക് പറയേണ്ടിവരും.

പിന്നീടദ്ദേഹം പോയത് ഒരു ഭരണവും ഇമാമും ഇല്ലാത്ത ഈസ് എന്ന കടൽക്കരയിലേക്കാണ്. അവിടേക്ക്, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ വേദന തിന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്ന അബൂ ജൻദൽ (റ) അടക്കം എഴുപതോളം പേർ ചെന്നെത്തുകയും ഖുറൈഷി കച്ചവടക്കാരെ കടന്നാക്രമണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

- ഇന്നുവല്ലതും ആയിരിന്നുവെങ്കിൽ ഒളിച്ചോട്ടജിഹാദിനെതിരെ കൊടുവാളും വെട്ടുകത്തിയും എടുത്ത് അഖിലേന്ത്യക്കാരും അഖിലകേരളക്കാരും മറ്റൊരു ജിഹാദ് നടത്തുമായിരുന്നു. അഖിലേന്ത്യക്കാരുടെ വിശദീകരണം കേട്ടാൽ ഗുരുതരം കെട്ട അബൂ ബസീർ എന്ന് നമുക്കു തോന്നാം? പ്രവാചകൻ (സ) ജീവിച്ചിരിക്കെ തന്നെ തന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ രാഷ്ട്രമില്ലാതെ, ഇമാമിന്റെ നേതൃത്വമില്ലാതെ നിരപരാധികളായ കച്ചവടക്കാരെ വേട്ടയാടുകയും സ്വന്തം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അബൂബസീർ.

ഈ സംഭവം തരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം എന്താണ്? രാഷ്ട്രമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ ജീവനും സ്വത്തിനും അഭിമാനത്തിനും ക്ഷതം വരുത്തുന്ന അക്രമികളെ തടയാവൂ എന്നാണോ? ഇസ്ലാമിനെ തകർക്കാൻ കൈയ്യുക്ക് കാണിക്കുന്നവർ അവർ നിരപരാധികളല്ലെന്നും, കിട്ടുന്ന ഏതവസരത്തിലും കഴിയുന്ന രീതിയിൽ അവസരം വിനിയോഗിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും അതിന് പ്രത്യേക നിബന്ധനകളൊന്നും പ്രവാചകൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വിശദമായി പറഞ്ഞു തരുകയാണ് ഈ സംഭവം. പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് അനുയോജ്യമായ മാർഗം ഇതുതന്നെയെന്ന് അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്നതാണ് വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലുള്ള പ്രവാകന്റെ മൗനം.

- അന്യായമെന്നു തോന്നാവുന്ന രീതിയിൽ ഒരാളെ കൊന്നിട്ടു വരുന്നു. പ്രവാചകൻ മൗനം.
- കടൽക്കരയിൽ ചെന്നിട്ട് സഹാബാക്കൾ അന്യായമെന്നു തോന്നാവുന്ന രീതിയിൽ **നിരപരാധികളായ(?)** ഖുറൈഷികച്ചവടസംഘത്തിനു നേരെ കടന്നാക്രമണം നടത്തുകയും അവരുടെ ചരക്കുകളും ധനവും പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും പ്രവാചകൻ മൗനം.
- മൊബൈൽ-ഇൻറർനെറ്റ് കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ സൗകര്യം കുറവായതിനാൽ തൽസമയം കടന്നാക്രമണങ്ങൾക്ക് വിലക്കേർപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് തന്നെ വെക്കാം. എന്നാലും പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചതിനുശേഷമെങ്കിലും അനുചരൻമാരെ ശാസിക്കുകയും അവർ ചെയ്തതിന് പ്രായശ്ചിത്തം കൊടുപ്പിക്കുകയും, അവർക്കുവേണ്ടി മാപ്പുപേക്ഷിക്കുകയും, ചെയ്യാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ അഭിനവ പണ്ഡിതൻമാരുടെ വാദങ്ങൾക്ക് ഇതൊരു തെളിവുകുമായിരുന്നു.

1. സർവ്വായുധരായി വരുന്ന ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ ‘മാത്രം’ നേർക്കുനേർ നിന്നിട്ടേ പ്രതിരോധിക്കാവൂ എന്ന് പറയുന്നത് വെറും പോഴത്തമാണെന്ന് പ്രവാചകന്റെ മൗനത്തിൽകൂടി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ചതിപ്രയോഗം നടത്തി ദൂതനെ കൊല്ലുകയും, നിരായുധരായ കച്ചവടസംഘത്തിനെതിരെ ഒളിയാക്രമണം നടത്തുകയും ചെയ്ത സഹാബാക്കളെ അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ ശിക്ഷിക്കണമായിരുന്നു. അഖിലേന്ത്യക്കാർക്ക് പറയാമോ ഇതൊന്നും ചെയ്യാതിരുന്ന പ്രവാചകൻ തീവ്രവാദിയെന്ന്. നളുദു ബില്ലാഹ്.

2. മുഖാമുഖം ചെയ്യാതെ ഗരില്ലാ ആക്രമണത്തിൽകൂടി കരസ്ഥമാക്കിയ സമ്പത്ത് ഹറാമാണെന്നും അത് മടക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും തിന്നത് ശർദ്ദിക്കണമെന്നും ഫത്വ കൊടുക്കാത്ത പ്രവാചകന്റെ മൗനത്തെക്കുറിച്ച് അവസരവാദികൾക്ക് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്?
3. സാഹചര്യമനുസരിച്ചാണ് പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനുള്ള പ്രതിരോധത്തിന്റെ രീതിയും ശൈലിയും നിശ്ചയിക്കേണ്ടതെന്ന പാഠം ഈ സംഭവം നമുക്ക് തരുന്നു.
4. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രത്തലവന്റെയും ഖാലിയുടെയും അനുമതി കാത്തിരിക്കുന്നതും മിഥ്യാധാരണമാത്രമാണെന്ന് ഈ സംഭവവും പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഇസ്‌ലാമിനെതിരെയുള്ള കടന്നുകയറ്റം അത് ഏത് മാർഗം സ്വീകരിച്ചാണെങ്കിലും ചെറുത്തു തോൽപ്പിക്കണമെന്ന മഹത്തായ പാഠം ഈ സംഭവത്തിൽ നിന്നും പഠിക്കാത്തവർ തീർച്ചയായും ഇസ്‌ലാമിന്റെ അന്തകരാണെന്ന് പറയാതെ വയ്യ. ഇസ്‌ലാമിന്റെ അന്ത്യം കാണുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചു സഹിച്ചു ജീവിക്കാൻ ഇവർ പറയും. പക്ഷെ അത് ഫാഷിസ്റ്റുകൾക്ക് സൗകര്യം ചെയ്തു കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രു; അതാരുതന്നെയായിരുന്നാലും നിരപരാധിയാണെന്ന വാദത്തിന് ഒരടിസ്ഥാനമില്ലതന്നെ.

ശ്ലാ

രേവസാനിക്കുന്നില്ല...

അടുത്ത ലക്കം

കഅ്ബിബ്ൻ അഷ്റഫ് സംഭവം